

Perioder af sit Liv kan have et Slags Krav paa. De ere ogsaa nogenlunde passende, naar jeg sammenligner dem med de Gager og Lønninger, der ere tillagte verdslige Embedsmænd. Vel er det sandt, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) gjorde opmærksom paa, at der i verdslige Stillinger gives Mænd, der begynde med en ringere Gage, men jeg troer ogsaa, at disse Mænd tidligere komme i Embedet, end det hidtil er lykkedes Præsterne. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at Præstens Stilling, navnlig Landsbypræstens, gjør det mere nødvendigt for ham, saasnart som muligt, at stifte Familie, og at der ogsaa dertil bør tages noget Hensyn. Jeg har ikke fundet Begyndelseslønningerne for store, saaledes som det ærede Medlem for Aarhus Amt 2den Valgkreds (Mørk); han rettede det imidlertid senere til, at Lønningen i Gæt og Alt skulde være 1,000 Rb. Det ærede Medlem har altsaa ogsaa taget den Indtægt med, som gives i de 6 Rør o. s. v. Jeg veed ikke, hvor Meget det ærede Medlem har anslaaet denne Indtægt til; men jeg troer, at der i det Mindste ikke maa tages for stor en Sum, naar det skal supplere de 1,000 Rb., og i alt Fald troer jeg, at man, naar man vil tage Alt med i Beregning, maa see bort fra, hvad der indkommer i Gaver, thi det er en meget usikker Indtægt, Præsten derved kan have. Jeg troer ikke, at 1,000 Rb. kan ansees for at være nogen for stor Indtægt i Begyndelsen. Derimod kunde det tænkes, at der var Hensyn, der talte for, at der maatte være nogle Embeder, som vare særligt begunstigede med en højere Gage, for deri at have en Opfordring for Præsterne til med Samvittighedsfuldhed og Digtighed at udføre deres Gjerning; men jeg kan ikke nægte, at, uagtet dette Hensyn kunde synes at have Noget for sig, vil jeg dog ikke kunne stemme derfor, thi — som det ofte er blevet gjort gjældende — dette Hensyn til de forøgede Indtægter vilde foranledige Bestræbelser efter at komme bort fra det mindre Embede, og jeg vil ogsaa dertil bemærke, at de særdeles dygtige og samvittighedsfulde Præster maatte nøies med at have det Overmaal af Bevidsthed om Menighedens Kjærlighed og Yndest, som en saadan samvittighedsfuld Ud-

øvelse af deres Gjerning vil medføre, og jeg vil ogsaa antage, at de omtalte Gaver især vel maae tænkes at ville strømme rigeligt ind til saadanne Mænd, som da ogsaa ad denne Vej kunne faae en noget forøget Indtægt. Hvad Spørgsmaalet om Offer og Accidentser angaaer, da maa jeg give det mit fulde Bifald, at det bør bortfalde; der er Et af To, som Præsten nødvendigviis maa være udsat for, naar han som hidtil skal have denne Indtægt, enten maa han renoncere paa en Deel af sin Indtægt eller ogsaa gjøre sin Net gjældende paa en i hvert Fald anstødelig Maade. Jeg slutter mig saaledes i det Hele til Forslaget i dets Hovedpunkter; der er enkelte Smaainger, som jeg vel kunde ønske forandrede deri, men som jo vilde blive underkastede Udvalgets Behandling. Der er blevet talt meget om § 11, og da denne Paragraph er bragt paa Tale, skal jeg ikke undlade at bemærke, hvorledes jeg opfatter den. Jeg deler fuldstændigt de Herrers Anskuelse, der mene, at en Embedsmand, som har modtaget et Embede, maa kjende de Forpligtelser, som han ifølge en Bestemmelse i Loven maa underkaste sig, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at Loven omtaler ogsaa andre Personer, hvis Net kunde blive angreben, og som ikke godt kunne være tjent med, at man lukker Afgang til Domstolene for dem. Der siges f. Ex. i Slutningen af § 4: „For nedlagt Sæd og Bekostningerne ved Medlæggelsen skal gives Erstatning af Estermanden efter uwillige Mænds Skjøn“. Den, der eier denne Rettighed, er, naar Præsten er død, ikke Embedsmanden mere, det er hans Bo; men, om man nu vil sige, at Embedsmanden bør være indskrænket til Bestemmelsen i § 11, saa maa dog Boet have den samme Net, som alle andre juridiske og virkelige Personer have, til at kunne tye til Domstolenes Afgjørelse. Jeg mener derfor, at der maastee kunde blive spøjet til: „forsaavidt selve Embedsmændene angaaer“. Jeg skal for Dødelikket ikke udtale mig videre. Der kunde være stor Opfordring for mig til at udtale mig angaaende enkelte Punkter, som ærede Herrer have draget frem — for Exempel om Bisopperne —, som det rigtignok forekommer mig, at et Par ærede Medlemmer have undervurderet meget stærkt. Jeg er overbevist om, at naar